

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1662

гр. София, 22.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав, в закрито заседание на 22.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разглежда дело номер **10227** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на "Млечен път" ДЗЗД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], против Ревизионен акт № Р-22221020006902-091- 001/25.05.2021 г., потвърден с Решение № 1355/01.09.2021 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, относно установените му задължения по Закона за данък върху добавената стойност в размер на 174 366,05 лв. и лихви от 36 633,79 лв.; както и задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане ЗКПО за 2019 г. в размер на 40 715,83 лв. и лихва от 4 750,56 лв.

С протоколно определение от 22.12.2022 г. е даден ход по същество на делото и Съдът е обявил, че ще се произнесе с решение в срок.

В срока за постановяване на решението Съдът констатира, че с Решение от 9 юли 2015 на СЕС по дело С-183/14 е постановено, че принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания не са пречка за национална данъчна администрация след данъчна проверка да реши да обложи сделки с данък върху добавената стойност и да поиска заплащането му в увеличен размер, при условие че това решение се основава на ясни и точни правила и че практиката на тази администрация не е била от такова естество, че да събуди в съзнанието на предпазлив и съобразителен икономически оператор основателно доверие във връзка с факта, че такива сделки няма да се облагат с този данък, което запитващата юрисдикция следва да провери. Прилаганото при такива обстоятелства увеличение трябва да е съобразено с принципа на пропорционалност.

Същевременно, бидейки сезиран с касационна жалба против решение, постановено по казус, аналогичен с настоящия, Върховният административен съд по адм.дело № 12086/2021 г. е приел, че за решаването на делото по същество е необходимо да получи отговори на въпроси от СЕС, като е отправил до него преюдициално

запитване. Въпросите са следните:

1. Национална правна уредба, която при освобождаването по дял XII, глава първа от Директива 2006/112 на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност, третира различно данъчно задължени лица, в зависимост от бързината, с която достигат прага на оборота за задължителна регистрация по ДДС, нарушава ли принципите на общата система на ДДС в ЕС?;

2. Директива 2006/112 на Съвета допуска ли национална правна уредба, според която освободеният характер на доставка по дял XII, глава първа от Директива 2006/112 зависи от изпълнението в срок на задължението на доставчика за подаване на заявление за задължителна регистрация по ДДС?

3. По какви критерии, изведени от тълкуването на Директивата за ДДС, следва да се преценява дали посочената национална правна уредба, която предвижда възникване на данъчно задължение в случай на късно подаване на заявление за задължителна регистрация по ДДС, има санкционен характер?

Съдът намира, че за правилното разрешаване на делото следва да съобрази отговорите, които ще даде СЕС по преюдициалното запитване, отправено от ВАС. Предвид на това следва да се отмени определението, с което е даден ход на делото по същество и то да бъде спряно до произнасянето на СЕС.

С оглед гореизложеното, на основание чл.253 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 22.12.2022 г., с което е даден ход за решаване на делото по същество.

СПИРА производството по настоящото дело до произнасянето на Съда на ЕС по въпросите, отправени от Върховния административен съд по адм.дело № 12086/2021 г.

Преписи от определението да се връчат на страните.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: